

Työpaja: Kunta kansalaisyhteiskunnan kumppanina – Miltä hyvä yhteistyö näyttää?

Työpajassa pureuduttiin hyvän yhteistyön rakentamiseen kuntien ja kansalaisyhteiskunnan välillä. Lähestyimme aihetta Case-Evijärven kunnan "pohoinvointipuu-hyvinvointipuu" ajattelua esiin tuovan esimerkin kautta. Työpajassa käytiin läpi vaihe vaiheelta Evijärven lähestymistapa. Työpajan lopussa laskeuduttiin pohtimaan, mitä kunnan rooli kansalaisyhteiskunnan "tukijana" ja "mahdollistajana" voi tarkoittaa. Osallistujille esitettiin kysymys siitä, minkä pitäisi muuttua, jotta kunnissa päästäisiin lähemmäs toimivaa kumppanuutta kansalaisyhteiskunnan kanssa? Osallistujia pyydettiin myös pohtimaan, onko kyse esim. rakenteellisesta, asenteellisesta tai tiedonvaihtoon liittyvästä muutoksesta?

Työpajan osallistajat toivat vahvasti esiin näkemyksen siitä, että kumppanuus on asennekysymys, ja siihen vaikuttaa mm. kuntien ymmärrys järjestö-/yhdistys- ja vapaaehtoistoiminnan merkityksestä. Kumppanuuden perustaksi nähtiin myös tutuksi tuleminen eri toimijoiden kesken ja tätä kautta syntyvä molemminpuolinen luottamus.

Alle on listattu työpajassa esiin tulleita näkemyksiä ja oivalluksia.

- Keskeistä asenteet, rakenteet ja tiedonvaihto toisiinsa limittyen
- Järjestö-/yhdistystoiminnan arvostaminen ja kunnan lähestyttävyyys
- Kun kunnan oikeat vastuuhenkilöt tulevat tutuiksi, näyttäytyy kunta kuntalaisille lähestyttävämpänä. Keinona helppo matalan kynnyksen keskusteluyhteys ja myös infoa vaikuttamisen keinoista järjestöille.
- Tiedonvaihto, jotta ymmärrys paikallisista tarpeista lisääntyy ja yhdistys/järjestötoimikoille kunnan oikeat vastuuhenkilöt tulevat tutuiksi;
- Helppojen, monikanavaisten (some, livetapaamiset jne) kohtaamisten mahdollistaminen kunnan ja toimijoiden välillä auttaa luottamuksen syntymisessä
- "Ei kuulu minulle" asenteesta täytyy päästä eroon, kunnissa tarvitaan enemmän poikkihallinnollisuutta!
- Kumppanuuden tulee perustua aitoon yhteistyöhaluun, palvelujen parantamiseen jne. Kumppanuutta ei pitäisi nähdä pelkkänä säästökeinona.
- Tarvittaisiin lisää kuuntelemista, ei vain kuulemista. Luottamuksen rakentaminen tähän vaatii aikaa ja siitä tuntuu olevan pula.
- Kunnissa pitää arvostaa vapaaehtoistoiminnan merkitystä ja hyväksyä kansalaisyhteiskunta kumppaniksi
- Pienissä kunnissa virkamiehet jo aika hyvin ymmärtävät 3. sektorin merkityksen, mutta vielä enemmän tietoa kaivataan kautta linjan. Myös 3. sektorin toimijoiden on oltava luotettavia, montaa mahdollisuutta ei voi saada.
- Kuntalaisten ja kunnan yhteyttä on viime vuosikymmenen heikentänyt jatkuvat organisaatiomuutokset, alueyhteistyö, sote, MAL-sopimukset, seutukunta ja maakuntayhteistyö eli kunta palvelee ulkopuolisia enemmän kuin omia kuntalaisia.